

TAFSIR AV Kapitel 77, al-Mursalat ~ De utsända vindarna

Kapitel 77 – al-Mursalat: Vindarna, Domen och de rättfärdigas belöning

Kapitel 77, al-Mursalat ~ De utsända vindarna

Beskrivning: Ett kraftfullt kapitel uppbyggt med starka bilder och skarpa kommentarer. Det är en glimt av livet som kommer och en stark varning till dem som envist vägrar acceptera sanningen.

Inledning

Detta kapitel ligger mitt i en grupp av fem kapitel som alla tros ha uppenbarats i Mecka under uppenbarelsens tidiga dagar. Det är ett kapitel med femtio verser och har fått sitt namn från de första orden i den första versen: *"Vid de utsända vindarna."* Det sammanfogar en serie bilder från detta liv och från Efterlivet och punkterar dem med en skarp förmaning: *"Ve den Dagen över dem som förnekar sanningen."* Denna tillrättavisning upprepas tio gånger. *De utsända vindarna* beskriver händelser som ska föregå Domen.

Verserna 1-15 - En ed

Kapitlet börjar med att Gud svär en ed vid krafter som påverkar jorden och våra dagliga liv. Vid de utsända vindarna, den ena efter den andra; vid stormarna och orkanerna och vindarna som lyfter och sprider molnen till avlägsna platser. De förmedlar en varning och en påminnelse: det som ni har blivit lovade kommer sannerligen att ske. Detta syftar på Uppståndelsen och Domen. Den Allvise och Allsmäktige som har skapat detta system och styr det är fullt kapabel att förstöra det och återuppväcka oss från de döda.

Vi rycks sedan med av en beskrivning av den betydelsefulla Dagen. Stjärnorna ska förmörkas, himlen ska slitas sönder och bergen förvandlas till stoft. Dessa beskrivningar antyder att universum som vi tror oss förstå ska brytas ner och genomgå otaliga små kollapser. Och på den Dagen ska Sändebuden vittna för sina gemenskaper.

Gud frågar oss om vi vet när allt detta ska ske och besvarar sin egen fråga med att säga att det ska ske på Beslutets dag (Domen). Han frågar också vad som kan få oss att inse vad Beslutets dag verkligen är? Och på den Dagen, ve över de icke-troende som förnekar sanningen.

Verserna 16-19 - Det förflutna upprepas

Gud ber oss tänka efter: *"Förgjorde Vi inte de tidigare generationerna för deras onda gärningar?"* Samma sak ska hända de sista generationerna; de ska följa de första och förgöras på grund av sitt onda beteende. Så här handlar Gud med de skyldiga. Och på den Dagen, ve över de icke-troende som förnekar sanningen.

Verserna 20-28 - Ett hem för levande och döda

Gud ber oss begrunda det faktum att Han skapade oss från en ringaktad vätska och lät oss vila på en trygg plats medan vi utvecklades (i livmodern) under en tid som endast Han bestämde. Gud har makten att forma och utveckla oss till en fullkomlig människa från en obetydlig droppe; hur skulle Han då vara maktlös att återskapa oss på den Dagen?

Gud gjorde jorden till ett hem för både levande och döda. Han placerade stadiga berg på den och gav färskt, sött vatten att dricka. Ve över den som begrundar dessa skapade ting som visar Skaparens storhet, men som ändå fortsätter att förneka Honom.

Verserna 29–40 - Det fruktade budet

Kapitlet kastar nu bilder av Domedagen över oss. De som förnekade sanningen ska beordras att gå mot det Helvete de förnekade. Gud nämner inte ordet Helvete eftersom det ska vara uppenbart; tre höga pelare av rök som stiger upp ur Helvetets grop. Gud säger åt dem att gå mot sin skugga men varnar att den inte ger någon svalka eller skydd från lågorna. Den är kvävande och brännande. Den skjuter ut gnistor stora som enorma slott. Detta är straffet för dem som förnekar sanningen. De ska vara helt mållösa; deras skuld och brott ska bevisas till fullo, och de ska inte kunna erbjuda någon ursäkt. Det ska råda en öronbedövande och olycksbådande tystnad.

De ska sedan få höra att detta är Beslutets dag (Domen). De är samlade med alla tidigare generationer, och Gud ska ironiskt föreslå att om de har några planer att använda mot Honom, så är detta tiden att använda dem. Och på den Dagen, ve över de icke-troende som förnekar sanningen.

Verserna 41–45 - De rättfärdiga hedras

De som tog till sig Guds ord och var rättfärdiga, strävande efter att behaga Honom, ska inte uppleva något av detta. För dem ska det finnas svalkande skugga, flödande källor och all frukt de önskar. Denna skugga ska ge svalka och lindring från den brännande solen, till skillnad från vad de icke-troende upplever när de går mot rökkolonnerna. De rättfärdiga ska däremot inte veta något om detta och ska uppmuntras att äta och dricka till sitt hjärtas belåtenhet. Detta är deras belöning, och så belönar Gud dem som strävar efter att leva på ett sätt som behagar Honom.

Verserna 46–50 - En möjlighet till vägledning

I den enda bilden från detta liv som ges i kapitlet tilltalar Gud de icke-

troende och säger att de kan äta och njuta en kort tid. Men en Dag ska komma med vedergällning. Och om de icke-troende inte tror på denna Koran som har tydliga bevis - vad annat efter detta kan övertyga dem!?

[KAPITEL 77](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 78, an-Naba ~ Det Stora Budskapet](#)

[TAFSIR AV Kapitel 76, al-Insan ~ Människan](#)»

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)
- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)